

Casa Cot

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Passatge de Segalà, número 8
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.444745522821
Longitud: 2.0771817843085
UTM Est (X): 422913
UTM Nord (Y): 4588541

Classificació

Número de fitxa 08205 - 823
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 3087311DF2828F0001WF
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dc., 31/01/2024 - 14:26
Autoria de la darrera revisió: Claudia Arruga. Comissió d'Història de la Floresta // Oficina de Patrimoni Cultural
Data de la darrera revisió: dj., 29/01/2026 - 15:38

Descripció

Xalet d'estil eclèctic, fruit de diverses reformes. Consta de planta baixa, pis i golfes, amb teulada a dos vessants.

La vegetació situada davant de la casa impedeix observar la planta baixa. S'intueixen unes escales exteriors per accedir al primer pis. A la planta baixa hi ha una finestra quadrada amb llinda recta i, a la cantonada dreta, es troba la porta d'entrada a l'edifici. A la primera planta hi ha un balcó amb pilastres adossades a les cantonades i una barana de ferro. A l'esquerra hi ha una porta d'accés al balcó, amb persianes de llibret de color verd. A la dreta hi ha una finestra, també amb persianes de llibret verdes. El balcó està cobert amb una estructura metàl·lica amb teulada de plàstic i veles per generar ombra. Al pis de golfes hi ha una finestra quadrada al centre, amb llinda recta i ampit de ceràmica vidriada de color verd. El parament és arrebossat, amb arquitrans de fusta al ràfec. Sota el ràfec hi ha dos petits òculs ceràmics de ventilació del sostremort.

El cancell de la finca és format per dues pilastres amb un remat motllurat i una porta de doble fulla de ferro forjat amb un acabament curvilini. La tanca és un mur arrebossat, amb una reixa de ferro forjat.

Història

El propietari de la parcel·la original on se situa aquest xalet, va ser Antoni Cot i Pausas, que l'any 1921 demana la primera llicència d'edificació a l'Ajuntament de Sant Cugat.

Antoni Cot i Pausas (1879-1936), advocat de Barcelona, membre del Centre Excursionista de Catalunya (CEC) des de 1910 i membre de la Societat Cívica "La ciutat jardí", va ser el president de la primera Junta Directiva de l'Associació de Propietaris de l'any 1919. Cot va ser una personalitat referent dels anys de la creació d'aquesta entitat, corresponent a les primeres passes de la urbanització del barri de la Floresta, en especial fins a l'obertura al públic del Baixador del Ferrocarril. El 1929 va ser membre de la "Societat d'iniciativa per l'embelliment de Sant Cugat del Vallès".

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència,

la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

